

Το «κακό του διαχωρισμού» και τα βήματα που χρειάζονται για να σωθεί ο Δυτικός Πολιτισμός στη νοτιο-ανατολική άκρη της Ευρώπης

Μια νέα στρατηγική υπέρ της ελευθερίας

Προσωπικές απόψεις του

Κλέαρχου Κυριακίδη

Διευρυμένο κείμενο παρουσίασης στο σεμινάριο «Στρατηγική για απεγκλωβισμό από την [προτεινόμενη] Δι-κοινοτική Δι-ζωνική Ομοσπονδία» διοργανωμένο από την *Πνοή Λαού* στο οίκημα της Ένωσης Συντακτών στην Αγλαντζιά, Λευκωσία, στη Κυπριακή Δημοκρατία στις 13 Ιανουαρίου 2018

Δημοσιεύθηκε από το *Agora Dialogue* στο <http://agora-dialogue.com/> στις 15 Ιανουαρίου 2018 με αφορμή την αμερικανική δημόσια αργία προς τιμήν του Δρ. Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ Τζούνιορ (1929-1968)

A photograph of Dr Martin Luther King, Jr, taken by Rowland Scherman during the Civil Rights March on Washington DC on 28 March 1963 and published by the United States National Archives and Records Administration (National Archives Identifier 542014) at www.archives.gov/files/social-media/images/coverphotos/2.jpg and at <https://catalog.archives.gov/id/542014> (last accessed on 15 January 2018)

Είμαι ευγνώμων στην *Πνοή Λαού* που με κάλεσε στο σεμινάριο αυτό, ακόμα περισσότερο γιατί τυγχάνει να γίνεται δύο μέρες πριν την κοινή αργία στην Αμερική γνωστή ως Ημέρα του Δρ. Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ Τζούνιορ.

Ξεκινώ αναφέροντας ότι βρισκόμαστε γεωγραφικά στην Αγγλαντζιά και, έτσι, 333 μίλια μακριά από την Άγκυρα, 72 μίλια από τη νότια ακτή της Τουρκίας και μόνο 14 μίλια από την Κερύνεια.¹ Επομένως συναντιόμαστε κάτω από τις σκοτεινές σκιές που ρίχνει ο Πρόεδρος Ρετζίπ Ταγίπ Ερτογάν, η τυραννία στην Τουρκία και μία από τις μεγαλύτερες εικόνες εγκλημάτων στην Ευρώπη στο κατεχόμενο τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Με αυτό το παρασκήνιο, αυτή η συνάντηση είναι, στην ουσία, το αντίστοιχο στον εικοστό πρώτο αιώνα των αντι-διαιρετικών συναντήσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής στις οποίες μιλούσε ο μεγάλος Μάρτιν Λούθερ Κινγκ πριν την δολοφονία του στις 4 Απριλίου 1968.

Μάλιστα, εκείνες οι αμερικανικές συναντήσεις θα πρέπει να μας εμπνέουν όλους, γιατί επιβεβαιώνουν ότι οι ανήθικες υποδομές της διαίρεσης πρέπει να καταδικάζονται μέχρι να καταρρεύσουν.

Ο Δρ Κινγκ μας βοηθά να αντιληφθούμε τι πήγε στραβά από την έναρξη της Κυπριακή Δημοκρατίας το 1960 και μετά το 1960. Παραδείγματος χάρη, σε μια συνάντηση στη Νέα Υόρκη στις 15 Δεκεμβρίου 1956, κατά τη διάρκεια της βρετανικής αυτοκρατορικής εποχής στην Κύπρο, ο Δρ Κινγκ

¹ Αυτοί οι υπολογισμοί έγιναν με τη βοήθεια του 'As the crow flies distance calculator' στο <http://tjpeiffer.com/crowflies.html>

μίλησε για «το κακό του διαχωρισμού» ('the evil of segregation'). Ο Δρ. Κίνγκ εξήγησε ότι «Ο διαχωρισμός πάντοτε υπήρξε κακός ...» και επεσήμανε ότι «Ο διαχωρισμός είναι και λογικά ανεξήγητος και ηθικά αδικαιολόγητος...»²

Σήμερα, «το κακό του διαχωρισμού» που αντιμετωπίζουμε στην Κυπριακή Δημοκρατία είναι μια καταραμένη σύνθεση του τουρκικού νέο-ϊμπεριαλισμού (βλέπε το Παράρτημα 1), του Βρετανικού και Αμερικανικού νέο-ιμπεριαλισμού (βλέπε το Παράρτημα 2), του *de jure* 'δι-κοινοτισμού', του *de facto* 'δι-ζωνισμού' και της *de facto* 'δι-ζωνικής'. Κατά μια έννοια, επειδή αυτός ο διαχωρισμός είναι κάτι κακό ('evil'), είναι βαθιά ανήθικο, ασυνείδητο και σατανικό ('profoundly immoral and wicked' and 'associated with the forces of the devil'.)³

Από τώρα και στο εξής, έτσι ακριβώς πρέπει να παρουσιαστεί αυτή η φρικιά από οποιαδήποτε νέα στρατιγηκή υπέρ της ελευθερίας.

Επί πλέον, αυτό που αντιμετωπίζουμε στην Κυπριακή Δημοκρατία είναι ένα δηλητηριασμένο κοκτέιλ που αποτελείται από μερικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών τα οποία είναι υπέρ του ενισχυμένου διαχωρισμού μέσω του *de jure* 'δι-κοινοτισμού', του *de jure* 'δι-ζωνισμού' και της *de jure* 'δι-

² Δες 'Desegregation and the future', Address delivered at the annual luncheon of the National Committee for Rural Schools', 15 December 1956, reproduced in Clayborne Carson (senior editor), *The Papers of Martin Luther King, Jr: Birth of a New Age, December 1955 – December 1956* (California University Press, Berkeley, California, 1997), page 472 και http://kingencyclopedia.stanford.edu/encyclopedia/documentsentry/desegregation_and_the_future/index.html

³ Δες <https://en.oxforddictionaries.com/definition/evil>

ζωνικής'. Εκτός από το Ψηφίσμα 649 της 12^{ης} Μαρτίου 1990 και, πιο πρόσφατα, το Ψηφίσμα 2639 της 27^{ης} Ιουλίου 2017, τα κλασικά παραδείγματα περιλαμβάνουν το Ψήφισμα 750 της 10^{ης} Απριλίου 1992.

Το Ψήφισμα 750⁴ εγκρίνει την παράγραφο 20 μιας έκθεσης του Γ.Γ. του ΟΗΕ της 3^{ης} Απριλίου 1992 (Έγγραφο S/23780 του Συμβουλίου Ασφαλείας). Τι λέει η παράγραφος 20;

'20. The bi-zonality of the federation is [to be] reflected in the fact that each federated state would be administered by one community which would be guaranteed a clear majority of the population and of land ownership in its area. ...'

«20. Η δι-ζωνικότητα της ομοσπονδίας [θα] αντικατοπτρίζεται στο γεγονός ότι το κάθε ομόσπονδο κράτος θα διοικείται από μια κοινότητα, η οποία θα έχει εγγυημένη καθαρή πλειοψηφία πληθυσμού και ιδιοκτησία γης στην περιοχή της. ...»⁵.

Προφανώς, για αυτό και για άλλους λόγους, η 'δι-ζωνικότητα' είναι μια επιβλαβή συνταγή για τη νομιμοποίηση των παράνομων συνεπειών των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, φαίνεται, των βίαιων εξώσεων (forcible evictions), των βίαιων μεταφορών (forcible transfers) και άλλων σοβαρών

⁴ Χήφισμα 750 του Συμβουλίου Ασφαλείας στο [www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/750\(1992\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/750(1992))

⁵ Έγγραφο S/23780 του Συμβουλίου Ασφαλείας Έγγραφο S/23780 στο <https://digitallibrary.un.org/record/141467?ln=en>

διεθνών εγκλημάτων όπως το έγκλημα του απαρτχάιντ (the crime of apartheid). Επί πλέον, η ‘δι-ζωνικότητα’ είναι μια επιβλαβής συνταγή για ‘νομιμοποιημένες διακρίσεις’, ‘νόμιμο’ ρατσισμό’, ‘νόμιμο εξευτελισμό’, ‘νόμιμη ανισότητα’ και ‘νόμιμη αδικία’.

Συνολικά, με τις λέξεις που χρησιμοποίησε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ στην περίφημη επιστολή του από τη φυλακή του Μπέρμιγχαμ στην Αλαμπάμα στις 16 Απριλίου 1963, η ‘δι-ζωνικότητα’, όσο και ο ‘δι-κοινοτισμός’, χρειάζεται την ύπαρξη ‘segregation statutes’ και άλλα ‘unjust laws’,⁶ δηλαδή εγγενώς άδικους νόμους που νομιμοποιούν τον διαχωρισμό και των διακρίσεων.

Ως εκ τούτου, η ‘δι-ζωνικότητα’, όσο και ο ‘δι-κοινοτισμός’, είναι η πεμπτουσία του «κακού» (‘evil’) που είναι εγγενής στον «διαχωρισμό» (‘segregation’). Από τώρα και στο εξής, έτσι ακριβώς πρέπει να παρουσιαστούν αυτές οι διαχωριστικές αρχές και τα ανώμαλα Ψηφίσματα που τους δίνουν μια παραπλανητική πρόσοψη αξιοπιστίας.

Κατά συνέπεια, αυτά τα ανώμαλα Ψηφίσματα και η μυστική διαδικασία την οποία εγκρίνουν είναι ασυμβίβαστα με την αρχή της διαφάνειας, την ιδέα της ανθρωπότητας, την αρχή της ολοκλήρωσης, τις άλλες δημοκρατικές αρχές, τις νομικές αξίες, τις ηθικές αρχές και τις ίδιες τις συνθήκες που υποστηρίζονται από τα Ηνωμένα Έθνη.

⁶ Δες http://okra.stanford.edu/transcription/document_images/undecided/630416-019.pdf και <https://kinginstitute.stanford.edu/king-papers/documents/letter-birmingham-jail> και www.thekingcenter.org/archive/document/letter-birmingham-city-jail-1

Ένα καλό παράδειγμα είναι ένα φωτισμένο προϊόν της εκστρατείας του Δρ Κινγκ – η Διεθνής Σύμβασης για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων του 1965 (την οποία η Τουρκία υπέγραψε αλλά δεν είχε επικυρώσει όταν εισέβαλε στην Κυπριακή Δημοκρατία το 1974). Για παράδειγμα, το Άρθρο 3 ορίζει ότι:

«Τα Κράτη μέλη καταδικάζουν την φυλετική απομόνωση και apartheid και αναλαμβάνουν την υποχρέωση παρεμποδίσεως, απαγορεύσεως και εκριζώσεως πάσης μεθόδου τοιαύτης φύσεως διενεργουμένης εις τα εδάφη της δικαιοδοσίας των.»⁷

Από τώρα και στο εξής, μια νέα στρατηγική πρέπει να χτιστεί επάνω στην ηθική φιλοσοφία του Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ και στις βασικές διατάξεις του διεθνούς δικαίου που δεσμεύουν την Κυπριακή Δημοκρατία, όπως το άρθρο 3 της Σύμβασης της Διεθνής Σύμβασης για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων του 1965 (όπως αναφέρεται παραπάνω) και το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 2, το οποίο περικλείει ορισμένες από τις βασικές αρχές της φιλελεύθερης δημοκρατίας:

«Η [Ευρωπαϊκή] Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των

⁷ Ιστοσελίδα της Υπηρεσίας Προσφύγων των Ηνωμένων Εθνών (UNHCR) στο www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c2aff2b2

δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Οι αξίες αυτές είναι κοινές στα κράτη μέλη εντός κοινωνίας που χαρακτηρίζεται από τον πλουραλισμό, την απαγόρευση των διακρίσεων, την ανοχή, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη και την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών.»⁸

Συνολικά, μια νέα στρατηγική πρέπει να βασίζεται στην πραγματικότητα ότι αυτό που συνέβη στην Κυπριακή Δημοκρατία είναι προσβολή στο κράτος δικαίου και ένας λεκές στην συνείδηση της ανθρωπότητας.

Εκείνο που κάνει τη ντροπή ακόμα πιο ασυνείδητη, είναι ένα ανησυχητικό γεγονός που θα δώσει ηθική δύναμη σε οποιαδήποτε νέα στρατηγική. Ενδεικτικά, η Κυπριακή Δημοκρατία και οι ούτω λεγόμενες 'εγγυήτριες της δυνάμεις' έχουν εμφαντικά επιλέξει να κρατήσουν απόσταση από την Διεθνή Σύμβαση για την Εξάλειψη και Τιμωρία του Εγκλήματος του Απαρτχάιντ, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 30 Νοεμβρίου 1973. Γιατί;

Ακόμα πιο εμφαντικά η Τουρκία επέλεξε να απομακρυνθεί από τρεις άλλες διεθνείς συμβάσεις, οι οποίες απαγορεύουν ή σχετίζονται με τα εγκλήματα του Απαρτχάιντ. Αυτά είναι το Πρωτόκολλο I Συμπληρωματικά στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, όπως εγκρίθηκε στις 8 Ιουνίου 1977, τη Διεθνή Σύμβαση Κατά του Απαρτχάιντ στον Αθλητισμό όπως εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 10 Δεκεμβρίου 1985 και το Καταστατικό

⁸ Δες <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012M/TXT&from=EN>

για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, όπως εγκρίθηκε στη Ρώμη στις 17 Ιούλιος 1998. (Βλέπε το Παράρτημα 3.)

Από τώρα και στο εξής, μια νέα στρατηγική πρέπει να τονίσει αυτές τις ανησυχητικές παραλείψεις. Επιπλέον, μια νέα στρατηγική πρέπει να τονίσει ότι αυτό που συνέβη στην Κυπριακή Δημοκρατία παραμένει μια πισομαχαιριά στον Δυτικό Πολιτισμό στην νοτιο-ανατολική άκρη της Ευρώπης και στα σύνορα με την τυραννία.

Σε αυτό το σημείο, ας θυμηθούμε ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι σχεδόν εντελώς περικυκλωμένη από τυραννίες, ισλαμιστές εξτρεμιστές και τρομοκρατικές οργανώσεις. Επίσης, ας θυμηθούμε ότι στη γειτονιά της οι γενοκτονίες των χριστιανών και των άλλων ανθρώπων συνεχίζονται αμείωτες.

Παρ' όλα αυτά, τα Ηνωμένα Έθνη, οι κορυφαίες φιλελεύθερες δημοκρατίες και οι διαδοχικές κυβερνήσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας, ιδιαίτερα εκείνες μετά το 1988, διευκόλυναν την ύπουλη διείσδυση ορισμένων νεο-Οθωμανικών δογματικών αξιών στην Κυπριακή Δημοκρατία και κατ' επέκταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτές οι αντιδημοκρατικές αξίες – ο 'δι-κοινοτισμός', ο 'δι-ζωνισμός' και η 'δι-ζωνική' – είναι εμφυτευμένα στην προτεινόμενη 'δι-κοινοτική, δι-ζωνική ομοσπονδία' την οποία τα Ηνωμένα Έθνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι φιλελεύθερες δημοκρατίες ανοικτά προωθούν.

Υπογραμμίζω ότι η ντροπή δεν είναι μόνο ενσυνείδητη. Είναι και επικίνδυνη για τις δημοκρατικές αξίες, την εθνική ασφάλεια, την ακεραιότητα, την ολοκλήρωση και την ενότητα της κάθε μιας από τις 28 δημοκρατίες που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η πραγματικότητα θα κάνει οποιαδήποτε νέα στρατηγική να αντηχεί σε όλο τον Ελεύθερο Κόσμο.

Πιο επικίνδυνα από όλα, εκείνο που το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γαλλία και άλλες φιλελεύθερες δημοκρατίες έκαναν είναι να δανείσουν μια φαινομενική νομιμότητα σε δύο νέο-Οθωμανικές δογματικές προτάσεις που δεν έπρεπε να έχουν καμία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μία νέο-Οθωμανική δογματική πρόταση είναι ότι οι πολίτες μιας κυρίαρχης Ευρωπαϊκής χώρας μπορούν συνταγματικά να διαχωριστούν σε δύο ξεχωριστές, διαχωριστικές και νέο-Οθωμανικές 'κοινότητες' τις οποίες έχει περιγράψει ο Πρόεδρος Αναστασιάδης τουλάχιστον τρεις φορές ως «χριστιανικές και μουσουλμανικές κοινότητες» που αποτελούνται από «Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους». Για παράδειγμα, την 1 Οκτωβρίου 2015, ο Πρόεδρος ζωγράφισε ένα νεο-Οθωμανικό όραμα για το μέλλον όταν δήλωσε ότι:

«Αυτό που θέλουμε να επιτύχουμε μέσα από αυτό τον νέο γύρο των διαπραγματεύσεων είναι η επίτευξη λύσης που: ... Θα καταστήσει την Κύπρο ένα λαμπρό παράδειγμα εθνοτικής, πολιτιστικής, θρησκευτικής και γλωσσικής συνεργασίας μεταξύ χριστιανικών και

μουσουλμανικών κοινοτήτων. ... Από τη συνολική επίλυση του Κυπριακού σε αυτή την συγκυρία, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, θα έχουν όλοι να ωφεληθούν.»⁹

Ως επαγγελματίας δικηγόρος, ίσως ο πρόεδρος Αναστασιάδης χρησιμοποίησε τις φράσεις «χριστιανικές και μουσουλμανικές κοινότητες» έχοντας διαβάσει το άρθρο 2 του Συντάγματος το οποίο, εν μέρει, ορίζει τις 'κοινότητες' σε σχέση με «μέλη της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας» και «μουσουλμάνους». Το άρθρο 2, το οποίο καταφέρνει να προωθήσει τον διαχωρισμό, καθώς και τις διακρίσεις εις βάρος των μη Ελλήνων και των μη Τούρκων και του σεξισμού εις βάρος των γυναικών, ορίζει ότι:

«Δια τους σκοπούς του παρόντος Συντάγματος:

1. Την ελληνικήν κοινότητα αποτελούσιν άπαντες οι πολίται της Δημοκρατίας, οίτινες είναι ελληνικής καταγωγής και έχουσιν ως μητρικήν γλώσσαν την ελληνικήν ή μετέχουσι των ελληνικών πολιτιστικών παραδόσεων ή ανήκουσιν εις την Ελληνικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν.;'

2. Την τουρκικήν κοινότητα αποτελούσιν άπαντες οι πολίται της Δημοκρατίας, οίτινες είναι τουρκικής καταγωγής και έχουσιν ως μητρικήν γλώσσαν την τουρκικήν ή μετέχουσι των τουρκικών πολιτιστικών παραδόσεων ή είναι μωαμεθανοί. ...

⁹ Πηγή: το επίσημο αντίγραφο της τηλεοπτικής διεύθυνσής της 1ης Οκτωβρίου 2015 στο www.presidency.gov.cy/Presidency/Presidency.nsf/All/0306880A1E94C64CC2257ED50037EE25?OpenDocument

7. (α) Η ύπανδρος γυνή ανήκει εις την κοινότητα του συζύγου αυτής. (β) Το άρρεν ή θήλυ άγαμον τέκνον το μη συμπληρώσαν το εικοστόν πρώτον έτος της ηλικίας του ανήκει εις την κοινότητα του πατρός αυτού, επί δε αγνώστου πατρός και εφ' όσον δεν έχει υιοθετηθή, εις την κοινότητα, εις ην ανήκει η μήτηρ αυτού.»¹⁰

Η δεύτερη νέο-Οθωμανική δογματική πρόταση είναι ότι τα μέλη των 'δύο κοινοτήτων' μπορούν να διαχωριστούν σε δύο ξεχωριστές, διαχωριστικές και νέο-Οθωμανικές 'ζώνες' που θα κυβερνώνται από δύο ξεχωριστά νέο-Οθωμανικά 'συνιστώντα κράτη' στα χέρια των 'δύο κοινοτήτων'. Αυτό που κάνει αυτή την πρόταση ακόμα πιο ασυνείδητη είναι ότι επιτρέπει τη δημιουργία μιας νομιμοποιημένης 'ζώνης' ως παραπροϊόν μιας παράνομης εισβολής, κατοχής και προγράμματος με σαφή στόχο τον εθνο-θρησκευτικό καθαρισμό. Αυτό είναι ηθικά απωθητικό.

Αν ο 'δι-κοινοτικός' διαχωρισμός, ο 'δι-ζωνικός' διαχωρισμός και η 'δι-ζωνική' υπεροχή περιχαρακωθούν σε ένα μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το όφελος μιας μειονότητας Μουσουλμάνων, η οποία πίσω στο 1960 αριθμούσε 18% του συνόλου του πληθυσμού της Κυπριακής Δημοκρατίας, πόσο καιρό θα πάρει μέχρι η Τουρκία ή εξτρεμιστές Ισλαμιστές αρχίζουν να απαιτούν τα ίδια φαινόμενα σε άλλα μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε άλλα ευρωπαϊκά νησιά όπως η Ιρλανδία, η Βρετανία, η Μαγιόρκα, η Κορσική, η Σικελία και η Λέσβος;

¹⁰ Πηγή: www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/syntagma/index.html

Από τώρα και στο εξής, αυτή η ερώτηση πρέπει να έχει σημαντικό ρόλο σε μια νέα στρατηγική.

Η ερώτηση δεν είναι καθόλου υποθετική. Απορρέει από τις βαθιές δημογραφικές αλλαγές στην Ευρώπη και τις στατιστικές που δημοσιεύθηκαν το Δεκέμβριο του 2017 από το Pew Research Center στην Washington DC. Αυτό το Κέντρο προβλέπει ότι, βάση των συνθηκών που επικρατούν, οι Μουσουλμανικές μειονότητες στη Σουηδία, Γαλλία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στο Βέλγιο, στη Δανία, Γερμανία, στην Αυστρία και στη Μάλτα μπορούν πιθανώς η κάθε μια να ξεπεράσει το 17 τοις εκατόν του πληθυσμού μέχρι το 2050.¹¹ (Βλέπε το Παράρτημα 4.)

Ως αποτέλεσμα της δικής τους προθυμίας να τροφοδοτήσουν τον διαχωρισμό στην Κυπριακή Δημοκρατία και συνεπώς τη δική τους αποτυχία να υποστηρίξουν τις δημοκρατικές αξίες στην Ευρώπη, οι φιλελεύθερες δημοκρατίες έχουν πετάξει προς την Κυπριακή Δημοκρατία το μπούμερανγκ του 'δικαιοκοινοτισμού', το μπούμερανγκ του 'δι-ζωνισμού' και το μπούμερανγκ της 'δι-ζωνικότητας' δίχως να αντιλαμβάνονται ότι το κάθε μπούμερανγκ μπορεί μια μέρα να γυρίσει να τους κτυπήσει κατάμουτρα.

Αυτό ειδικά αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, την Αυστρία και το Βέλγιο, οι οποίες χώρες ήταν μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που

¹¹ Πηγή: www.pewresearch.org/fact-tank/2017/12/04/europes-muslim-population-will-continue-to-grow-but-how-much-depends-on-migration/

πέρασαν το Ψήφισμα 750 και το οποίο με τη σειρά του υιοθέτησε το 'δι-κοινοτισμό' και φανερά τον διαχωρισμό και την υπεροχή της 'δι-ζωνικότητας'.

Όλα αυτά φέρνουν στο νου την ελληνική θυμοσοφία «Όποιος σκάβει τον λάκκο του άλλου πέφτει ο ίδιος μέσα.» Ας ελπίζουμε ότι αυτό δεν θα συμβεί κάτι τέτοιο και ότι οι φιλελεύθερες δημοκρατίες θα ξυπνήσουν, θα αναγνωρίσουν τα λάθη του παρελθόντος και θα υπερασπιστούν την εφαρμογή των δημοκρατικών αρχών στην Κυπριακή Δημοκρατία στο μέλλον.

Υπό το φως των πιο πάνω, μια νέα στρατηγική υπέρ της ελευθερίας είναι απολύτως αναγκαία για την Κυπριακή Δημοκρατία, για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τον Ελεύθερο Κόσμο του οποίου η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μέρος. Όπως εννοείται από το όνομα, ο πρωταρχικός στόχος μιας τέτοιας στρατηγικής πρέπει να είναι η ελευθερία. Όμως, η ελευθερία δεν μπορεί να επιτευχθεί εν τη απουσία ενός ηθικού αλλά εύρωστου προγράμματος αφοσιωμένο σε διάφορους ενδιάμεσους στόχους άμεσης σοβαρότητας.

Αυτοί περιλαμβάνουν την άμυνα και την προστασία της Κυπριακής Δημοκρατίας μαζί με την δημοκρατικοποίηση, την από-αποικιοποίηση, την από-Οθωμανοποίηση, την από-κοινοτικοποίηση και την από-ζωνικοποίηση. Κάθε ένας από αυτούς τους στόχους απαιτεί μια ριζική αλλαγή νοοτροπίας και τρόπου ζωής στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Στο μέλλον, κάθε πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας – ανεξαρτήτως εθνικής, θρησκευτικής ή άλλης προέλευσης – πρέπει να καταλάβει ότι εξουσιοδοτείται ως άτομο αλλά πρέπει να σέβεται τον συμπολίτη του και το κράτος. Κάθε πολίτης πρέπει να εκτιμήσει τις αρετές, τις ελευθερίες, τα δικαιώματα και τις ευθύνες που απορρέουν από τη φιλελεύθερη δημοκρατία. Και κάθε πολίτης πρέπει να ζει σε ένα πλαίσιο μετα-αυτοκρατορικό ('post-imperial').

Η διαδικασία μπορεί να ξεκινήσει τώρα. Για παράδειγμα, οι πολίτες είναι ελεύθεροι να σταματήσουν να παριστάνουν τις διάφορες λέξεις και φράσεις που αποτελούν μέρος του πνευματικού κλίματος του διαχωρισμού, το οποίο έχουν προωθήσει αμέτρητους διπλωμάτες, πολιτικούς, ειρηνιστές, δημοσιογράφους, ακαδημαϊκούς, συγγραφείς και άλλους διανοούμενους. Από τώρα και στο εξής, οι πολίτες μπορούν να αμφισβητήσουν τους 'παπαγάλους του διαχωρισμού', να τους καλέσουν ευγενικά να αλλάξουν ορολογία και να τους πουν ότι οι διαχωριστικοί όροι αυτοί δεν είναι πλέον ευπρόσδεκτοι.

Το λεξικό της διαίρεσης περιλαμβάνει το «κυπριακό πρόβλημα», τους «δύο ηγέτες», τις «δύο κοινότητες», τους «Ελληνοκύπριους» και τους «Τουρκοκύπριους», πέντε διχαστικές ή παραπλανητικές φράσεις που διαδόθηκαν από τους Βρετανούς αυτοκράτορες της Κύπρου στα τέλη της δεκαετίας του 1950 και που εξυπηρετούν τις ανάγκες του «δι-κοινοτισμού». Επίσης, αυτό το λεξικό της διαίρεσης περιλαμβάνει τις «δύο πλευρές», την «ελληνοκυπριακή πλευρά» και την «τουρκοκυπριακή

πλευρά», τρεις εξ ίσου διχαστικές ή παραπλανητικές φράσεις που εξυπηρετούν τις ανάγκες της «διζωνικότητας» και του νεο-ϊμπεριαλισμού.

Όχι λιγότερης σημασίας, οποιαδήποτε νέα στρατηγική πρέπει επίσης να εφαρμόσει την δικαιοσύνη, περιλαμβανομένης και της εσωτερικής και διεθνής ποινικής δικαιοσύνης σχετικά. Ας μην ξεχνάμε ποτέ τα αμέτρητα εγκλήματα κατά των πολιτών που φαίνεται έχουν διαπραχθεί πάνω σε βιομηχανική κλίμακα από το 1963 και μετά τις δύο τουρκικές εισβολές του 1974 μέχρι σήμερα.

Η δικαιοσύνη είναι τυφλή. Ως εκ τούτου, η δικαιοσύνη πρέπει να εξυπηρετείται δίκαια και με τρόπο που να αναγνωρίζει ότι οι αδικίες που υπέστη η Κυπριακή Δημοκρατία δεν ήταν μόνο προϊόν των δυο τουρκικών εισβολών. Κατά συνέπεια, η δικαιοσύνη πρέπει να επιβληθεί, για παράδειγμα, και πάνω στους υπεύθυνους για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν το 1963/64 και για την μεταμόρφωση του κατεχόμενου βορρά σε αυτό που το Αμερικανικό Υπ. Εξωτερικών έχει ονομάσει ως 'ζώνη ατιμωρησίας για ανθρώπινη εκμετάλλευση' ('a zone of impunity for human trafficking').¹²

Αυτές οι ιδέες είναι σαφώς λογικές. Πως μπορεί οποιαδήποτε 'διευθέτηση' να είναι 'δίκαιη' αν δεν προσφέρει τη δικαιοσύνη; Πως μπορεί να είναι 'δίκαιη' αν κλείνει το μάτι στα αμέτρητα εγκλήματα; Πως μπορεί να είναι 'δίκαιη' αν διατηρήσει την ατιμωρησία προς όφελος

¹² Πηγή: www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/countries/2017/271175.htm

των εγκληματιών; Πως μπορεί να είναι ‘δίκαιη’ αν δαιωνίζει ή παράγει την αδικία (ή και τα δύο);

Βλέποντας στο μέλλον, αν επιτευχθεί η ελευθερία στην Κυπριακή Δημοκρατία, θα έχει καλή προοπτική να μεταμορφωθεί σε ένα ανθεκτικό δημοκρατικό ‘προπύργιο’ (‘bulwark’) του Δυτικού Πολιτισμού στη πρώτη γραμμή του Ελεύθερου Κόσμου, στο σταυροδρόμι όπου η δημοκρατία σταματά και η τυραννία ξεκινά. Αν, από την άλλη, η ελευθερία δεν επιτευχθεί, η Κυπριακή Δημοκρατία θα παραμείνει με έναν ανήθικο τρόπο ή τον άλλο ψιλοκομμένο σε νέο-Οθωμανικές και άλλες νέο-ιμπεριαλιστικές γραμμές. Σε τέτοιες περιπτώσεις, για να χρησιμοποιήσω μια άλλη φράση από το λεξικό του Ψυχρού Πολέμου – η πρώτη ήταν ‘προπύργιο’ – η Κυπριακή Δημοκρατία θα παραμείνει ένα πολύ αδύνατο ‘ντόμινο’ (‘domino’) στο έλεος της Τουρκίας.

Τελικά, οι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας θα πρέπει να θυμούνται και μια άλλη σοφή διακήρυξη του Δρ. Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ στην περίφημη επιστολή του με ημερομηνία 16 Απριλίου 1963:

«‘Η Ελευθερία ποτέ δεν παραχωρείται εθελοντικώς από τον καταπιεστή. Πρέπει να την απαιτήσουν οι καταπιεσμένοι’.»

Παράρτημα 1

A photograph of Galo Plaza, the then President of Ecuador, taken in June 1951.¹³

For a time, Dr Galo Plaza served as the United Nations Mediator in the Republic of Cyprus. After staying in Nicosia from 28 September 1964 until 26 March 1965, Dr Plaza completed a 'Report' dated 26 March 1965. In his 'Report', Dr Plaza identified the essence of post-1964 Turkish strategy. It rested on separatism, segregationism and supremacism. To quote Dr Plaza:

'In short, they [i.e. 'the Turkish community'] wished to be physically separated from the Greek community. ... Their proposal envisaged a compulsory exchange of population in order to bring about a state of affairs in which each community would occupy a separate part of the island. The dividing line was in fact suggested: to run from the village of Yalia on the north-western coast through the towns of Nicosia in the centre, and Famagusta in the east. The zone lying north of this line was claimed by the Turkish-Cypriot community; it is said to have an area of about 1,084 square miles or 38 per cent of the total area of the Republic. An exchange of about 10,000 Greek families for about the same number of Turkish families was contemplated.

'Each of the two separate communal areas would enjoy self-government in all matters falling outside federal affairs. Each could have cultural and economic relations directly with Greece or Turkey as the case might be. ...

'The Government of Turkey, for its part, indicated that it considered a solution to the Cyprus problem to lie along the lines of a federal State, and it communicated to the Mediator an informal note containing general principles similar to those referred to above in regard to the position of the Turkish-Cypriot community. ... The transfer of Greek-Cypriots from the Turkish-Cypriot zone could be carried out progressively over a period of five to ten years, until the number of Greek-Cypriots in the area was reduced to less than 10 per cent of the total population. The movement of Turkish-Cypriots into the [Turkish-Cypriot] zone would not, in the Government's opinion, raise any difficulties.'¹⁴

¹³ Photograph of the US Department of State, Accession Number: 66-8137, published by the website of the Harry S. Truman Library & Museum, Independence, Missouri, at www.trumanlibrary.org/photographs/view.php?id=67873. The accompanying 'Description' explains that it forms part of a collection of Photographs in a US Department of State Album relating to the visit of President Galo Plaza of Ecuador to the United States of America from 20 June until 29 June 1951. The photograph portrays President Plaza addressing 'prominent newsmen at a luncheon held in his honor by the National Press Club'.

¹⁴ Report of Dr Galo Plaza, the UN Mediator, to the Secretary-General of the UN, UN Security Council Document S/6253, 26 March 1965, paragraph 1 on page 3, paragraph 78 on page 28, paragraph 107 on page 38 and paragraph 109 on page 38. Published online by the UN Digital Library at https://digitallibrary.un.org/record/573661/files/S_6253-EN.pdf

Παράρτημα 2

A photo of James Callaghan MP.¹⁵ From 1974 until 1976, Mr Callaghan served as the Foreign and Commonwealth Secretary of the United Kingdom, one of the guarantors of the Republic of Cyprus. From 1976 until 1979, he served as Prime Minister.

During the tenure of Mr Callaghan as Foreign Secretary, the then junta in Athens launched an unlawful *coup* in Nicosia on 15 July 1974. Turkey used the *coup* as a pretext to launch an invasion of the Republic of Cyprus on 20 July 1974. On 14 August 1974, three weeks after the downfall of the Athenian *junta* and the coupist regime in Nicosia, Turkey launched a second invasion. In tandem with Dr Henry Kissinger, the US Secretary of State, Mr Callaghan was a key enabler of post-1964 Turkish strategy, as implemented by these invasions. This is illustrated by the British Foreign and Commonwealth Office 'Record' of a telephone conversation conducted by Dr Kissinger (who was in the presence of US President Gerald R. Ford) and Mr Callaghan at 1.45pm on 14 August 1974 i.e. hours after Turkey launched its second invasion.

'Dr Kissinger Jim, what is your view on where we stand?'

'Foreign Secretary [Jim Callaghan] Well, I was just thinking – I think in military terms, obviously the Turks will carry on until they have got this line that they have figured out on the map, and cynically, let's hope they get it quickly.'

'Dr Kissinger I agree. ...'

'Foreign Secretary [Callaghan] Henry, if I can put the position in a nutshell, I think it comes to this: that the Turks have got a good case. In my view this can now only be resolved by the creation of a zone. A zone in which they will have autonomy within a federal republic. This could be got by negotiation but in the temper of today, no one can begin to get anything like this. And so you have a military solution for the time being, in which they will police their own boundary. You'll have a great exchange of population with the Greeks moving out and we'll then just let diplomacy take over when we see the opportunity once more, to see if we can get a peaceful solution in the island. Now as regards Greece and Turkey, it is Greece who will need massaging because the Turks are too jingoistic, indeed too close to Hitler for my liking. All right?'

'Dr Kissinger I completely agree with you, Jim. And the tragedy is that it could have worked out that way through diplomacy ...'

'Foreign Secretary [Callaghan] I believe you. Well, goodbye old man and all the best to you with your pre-occupations. ...'.¹⁶

¹⁵ Photograph of James Callaghan in the profile of Mr Callaghan as a past prime minister on the website of the Government of the UK at www.gov.uk/government/history/past-prime-ministers/james-callaghan

¹⁶ 'Record' prepared by the Foreign and Commonwealth Office of the United Kingdom with regard to a telephone conversation conducted at 1.45pm on 14 August 1974, file PREM 16/20, National Archives of the United Kingdom, Kew Gardens, Surrey. The

Παράρτημα 3

A chart outlining the stance adopted by the Republic of Cyprus and its 'guarantor powers' with respect to four instruments of international law which criminalise or otherwise deal with Apartheid.¹⁷

	International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid, as adopted in New York on 30 November 1973 (and as brought into force on 18 July 1976) <i>109 state parties in total</i>	Protocol I Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, as adopted on 8 June 1977 (Article 84(4)(c) of which regards 'practices of 'apartheid'... based on racial discrimination' as 'grave breaches') <i>174 state parties in total</i>	International Convention against Apartheid in Sports, as adopted in New York on 10 December 1985 (Article 2 of which <i>inter alia</i> 'strongly condemn[s] apartheid ...') <i>61 state parties in total</i>	Statute on the International Criminal Court, as adopted in Rome on 17 July 1998 (Article 7(1)(j) of which recognises Apartheid as a crime against humanity) <i>123 state parties in total</i>
Republic of Cyprus	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Is a state party	Has signed but has <u>not</u> become a state party	Is a state party
Greece	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Is a state party	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Is a state party
Turkey	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party
United Kingdom	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Is a state party	Has <u>not</u> signed and has <u>not</u> become a state party	Is a state party

author of this transcript traced the original of this document in the National Archives of the United Kingdom after spotting a reference to it in William Mallinson, *Britain in Cyprus* (I.B. Tauris, London, 2011), pages 67-70. The author hereby records his gratitude to Dr Mallinson for unearthing and publicising the existence of this priceless historical source. The 'Record' constitutes Crown Copyright material which has been reproduced with the permission of the Controller of Her Majesty's Stationery Office.

¹⁷ Sources: Charts published by the UN Treaty Collection in relation to the 1973

at https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtmsg_no=IV-7&chapter=4&lang=en, the 1985 Convention at https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtmsg_no=IV-10&chapter=4&lang=en and the Rome Statute at https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtmsg_no=XVIII-10&chapter=18&clang=en and by the International Committee of the Red Cross (in relation to Protocol I at <https://ihl-databases.icrc.org/ihl/INTRO/470>). Each source was last accessed on 14 November 2017.

Μια νέα στρατηγική υπέρ της ελευθερίας

© Κλέαρχος Κυριακίδης, Λάρνακα, 15 Ιανουαρίου 2018

Παράρτημα 4

A Table published by the Pew Research Center, Washington DC, on 1 December 2015, as part of its project entitled 'Europe's growing Muslim population'.¹⁸

The size of the European Muslim population in 2050 depends largely on the future of migration

Estimated and projected Muslim population shares

Country	2010	2016	2050 zero migration	2050 medium migration	2050 high migration
Cyprus	25.3%	25.4%	25.5%	26.6%	28.3%
Sweden	4.6	8.1	11.1	20.5	30.6
France	7.5	8.8	12.7	17.4	18.0
United Kingdom	4.7	6.3	9.7	16.7	17.2
Belgium	6.0	7.6	11.1	15.1	18.2
Norway	3.7	5.7	7.2	13.4	17.0
Netherlands	6.0	7.1	9.1	12.5	15.2
Italy	3.6	4.8	8.3	12.4	14.1
Denmark	4.0	5.4	7.6	11.9	16.0
Finland	1.2	2.7	4.2	11.4	15.0
Europe overall	3.8	4.9	7.4	11.2	14.0
Germany	4.1	6.1	8.7	10.8	19.7
Austria	5.4	6.9	9.3	10.6	19.9
Switzerland	4.9	6.1	8.2	10.3	12.9
Malta	0.2	2.6	3.2	9.3	16.2
Bulgaria	11.1	11.1	12.5	9.2	11.6
Greece	5.3	5.7	6.3	8.1	9.7
Spain	2.1	2.6	4.6	6.8	7.2
Luxembourg	2.3	3.2	3.4	6.7	9.9
Slovenia	3.6	3.8	4.3	5.0	5.2
Ireland	1.1	1.4	1.6	4.3	4.4
Portugal	0.3	0.4	0.5	2.5	2.5
Croatia	1.5	1.6	1.8	2.0	2.1
Hungary	0.1	0.4	0.4	1.3	4.5
Czech Republic	0.1	0.2	0.2	1.1	1.2
Estonia	0.2	0.2	0.2	0.8	1.0
Romania	0.3	0.4	0.4	0.8	0.9
Slovakia	0.0	0.1	0.1	0.6	0.7
Latvia	0.1	0.2	0.2	0.2	0.4
Poland	0.0	0.0	0.0	0.2	0.2
Lithuania	0.1	0.1	0.1	0.1	0.2

Notes: In zero migration scenario, no migration of any kind takes place to or from Europe. In medium migration scenario, regular migration continues and refugee flows cease. In high migration scenario, 2014 to mid-2016 refugee inflow patterns continue in addition to regular migration. Estimates do not include those asylum seekers who are not expected to gain legal status to remain in Europe.

Source: Pew Research Center estimates and projections. See Methodology for details. "Europe's Growing Muslim Population"

PEW RESEARCH CENTER

¹⁸ Table entitled 'The size of the European Muslim population in 2050 depends largely on the future of migration' published by the website of the Pew Research Center, Washington DC, on 1 December 2017 at www.pewresearch.org/fact-tank/2017/12/04/europes-muslim-population-will-continue-to-grow-but-how-much-depends-on-migration/ft_17-12-04_muslimpopulation_thesize_1/ and reproduced in Michael Lipka, 'Europe's Muslim population will continue to grow – but how much depends on migration', 4 December 2017, website of the Pew Research Center, Washington DC, at www.pewresearch.org/fact-tank/2017/12/04/europes-muslim-population-will-continue-to-grow-but-how-much-depends-on-migration/